

ὕπ' ὄφιν, ἡ δὲ κυρία μου κατεδικάσθη νὰ καὶ τὴν ἐπιούσαν ἐσπέραν πρὸς φωταγωγήσιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κήπου !

— Ὡ φρίκη ! ἀλλὰ πῶς διέφυγεν ; Εἰπέ μου τὰ πάντα, διὰ νὰ γνωρίσωμεν πῶς νὰ τὴν περιποιηθῶμεν ! ἀνέκραξεν ἡ Βαλερία.

— Δὲν ἤμπορῶ νὰ σοὶ διηγηθῶ πάντα, ἀπῆλθην ὁ δοῦλος, διότι εἶναι πολὺ φρικτὰ. Ἐγὼ δὲν εἶμαι Χριστιανός, ἀλλ' ὅταν εἶδα αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, ἀγαθοὺς καὶ ἀθῶους, ὅπως ἡ κυρία μου, συρομένους εἰς φρικτὸν θάνατον, καὶ ἡναγκασμένους νὰ παρίστανται εἰς τὰ παρόμοια βασανιστήρια τῶν συγγενῶν καὶ φίλων των, ἡ καρδία μου ἐμίσησε καὶ ἀηδίασε μέχρι βάρους τὴν θρησκείαν καὶ τοὺς θεοὺς μας, οἵτινες ἡδύναντο νὰ ἐπιτρέψουν τοιοῦτο στυγερόν κακούργημα νὰ λάβῃ χώραν !

— Καὶ δὲν ἐξώμνουν οἱ Χριστιανοὶ τὴν θρησκείαν των διὰ νὰ ἀποφύγουν τὰ βάσανα ;

— Ὅχι, ἀπεναντίας ὠμολόγουν ὅτι εἶναι Χριστιανοί, ἀλλ' ἡρνοῦντο ὅτι εἶχον διαπραῖξει τὸ ἔγκλημα, οὐτινος κατηγοροῦντο, καὶ πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ ἐγνώριζον ὅτι εἶναι ἀθῶοι, ἀλλ' ὁ Αὐτοκράτωρ ἠθέλησε νὰ στρέψῃ κατ' αὐτῶν τὴν λύσαν τοῦ ὄχλου, διὰ νὰ τὴν ἀποφύγῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος. Συνάμα δὲ ἤθελε καὶ νὰ φωταγωγήσῃ τὸν κήπον καὶ εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἔχασεν ἡ κυρία μου καὶ πιθανόν πολλοὶ ἄλλοι τὰς φρένας, διότι τοὺς καταδικασμένους ἤλειπον μὲ πίσσαν, τοὺς ἔδεον μὲ ἀλύσσους πρὸς στύλους καὶ τοὺς ἡναπτον ἔπειτα διὰ νὰ φωταγωγῇσιν τὸν κήπον, ἕως ὅτου βαθμηδὸν κατακαοῦν ;

— Φρίκη ! φρίκη ! ἐτονθόρισεν ἡ Βαλερία ὡρὰ καὶ τρέμουσα ἐκ συγκινήσεως. Ἡ καυμένη μου Ἰουλία, τί θὰ ὑπέφερε !

— Καὶ αὐτὴ κατεδικάσθη μὲ τοὺς ἄλλους, καὶ ἐπρόκειτο νὰ τὴν μεταφέρουν εἰς τὸ μέρος ὅπου θὰ ἐκαίετο, ὅτε εἰς τῶν δύο φυλάκων τῆς ἐκλήθη νὰ βοηθήσῃ κάπου ἄλλου καὶ ἐγὼ προσεφέρθη νὰ τὸν ἀναπληρώσω. Ὁ ἄλλος στρατιώτης ἔτυχε νὰ ἦναι εἰς, τὸν ὁποῖον ἄλλοτε εἶχεν εὐεργετήσῃ ἡ κυρία μου καὶ συνεννοηθεὶς μὲ αὐτὸν τὴν ἐσχέπασα μὲ τὴν χλαῖνάν μου, καὶ τὴν ἐφέραμεν ἀπαρτήρητον μέχρι τοῦ ποταμοῦ. Ἐκεῖ ἐπεβίβάσθη μετ' αὐτῆς ἀμέσως εἰς λέμβον καὶ ἔσπευσα νὰ κατέλθω τὸν ποταμὸν μέχρις Ὡστίας, ἀφοῦ πρῶτον ἐπέστρεψα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ παρέλαβον τὴν τυφλὴν δούλην Δρουσίλλην καὶ μερικὰ πολύτιμα ἀντικείμενα. Ἐν Ὡστίᾳ ἐπετύχομεν τὴν ἐπομένην πρωΐαν πλοῖον ἀπερχόμενον διὰ Πειραιᾶ, καὶ οὕτως ἐσώθημεν !

— Καλῶς ἔκαμες καὶ εἶσαι πιστός, εἶπεν ἡ

Βαλερία, τώρα δὲ ἄς μείνῃ ἐδῶ, καὶ θὰ στείλωμεν τὸν Ἀνίκητον εἰς τὴν Ῥώμην διὰ νὰ περισυλλέξῃ τὴν περιουσίαν τῆς εἰ δυνατόν.

Ἡ ἀναίσθητος Ἰουλία μετεφέρθη τότε εἰς ἰδιαιτέρα δωμάτια, ὅπου αὐτὴ ἡ Βαλερία ἀνέλαβε νὰ τὴν νοσηλεύσῃ. Ἐν τῷ μεταξύ διετάχθη ὁ δοῦλος καὶ ἡ Δρουσίλλη νὰ μὴ προδώσουν οὐδὲ λέξιν τῆς ἀνωτέρω ἱστορίας εἰς τοὺς ἄλλους δούλους μὴ διαδοθῇ ὅτι κρύπτεται ἐκεῖ κατὰδικος τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ ἔλθῃ πάλιν ἡ δυστυχὴς εἰς κίνδυνον, μεθ' ὅλης τῆς οἰκογενείας.

Νοσηλεύουσα τὴν Ἰουλίαν, ἡ Βαλερία ἐφαίνετο λησμονοῦσα τὴν κατὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς δυσἀρεσκείαν, διότι ἡ θέσις τῆς ἀσθενοῦς ἦτο κρισιμωτάτη, οὐδεὶς δὲ δοῦλος ἐπετρέπετο νὰ εἰσέλθῃ παρ' αὐτῇ εἰμὴ μόνον ἡ Δρουσίλλη, καὶ αὐτὴν νὰ μὴ τὴν ἰδῇ ἡ Ἰουλία, καὶ ἀνακαλέσῃ οὕτω εἰς τὴν μνήμην τῆς τὰς φρικτὰς ἐκείνας σκηνὰς ἐν Ῥώμῃ.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΙΝΔΙΚΑΙ ΘΕΟΤΗΤΕΣ.

Τὰ πρῶτα ἀντικείμενα, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ κάτοικοι τῶν Ἰνδιῶν ἀπέδιδον θρησκευτικὴν λατρείαν, ἦσαν αἱ δυνάμεις τῆς φύσεως, μεταξὺ δὲ τούτων αἱ κυριώτεραι ἦσαν τὸ πῦρ, ἡ βροχή, ὁ ἄνεμος καὶ ὁ ἥλιος. Ὁ δὲ Ἀγνί, Ἰνδρὰ καὶ Σούρνα, οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὰ στοιχεῖα ταῦτα, ἀπετέλεσαν τὴν πρώτην Τριάδα τῶν Ἰνδῶν.

Ἐν τῇ προόδῳ τοῦ χρόνου καὶ τῇ συνηθείᾳ ἄλλων περιστάσεων, ἡ πρώτη αὕτη Τριάς ὑπεχώρησεν εἰς τὴν δευτέραν, τὴν συνισταμένην ἐκ τοῦ Βράμα, τοῦ Βισνοῦ καὶ τοῦ Σίβα, τῶν ὁποίων τὰς εἰκόνας ἔχουσιν οἱ ἀγαγνώσται μας ἐνώπιόν των. Ὁ πρῶτος εἶναι ἡ ἀρχικὴ αἰτία καὶ ὑπόστασις τοῦ Σύμπαντος, ὁ δευτέρος ὁ διατηρητής, καὶ ὁ τρίτος ὁ καταστροφεύς.

Ἡ δευτέρα αὕτη Τριάς εἶναι, ὡς φαίνεται, ἐνανθρωπίσις τῆς πρώτης, καὶ διὰ τοῦτο ἑκαστον πρόσωπον αὐτῆς πιστεύεται ὅτι ἔχει καὶ τὴν γυναικὰ του, τὸ τρίτον κατ' ἐξάφρῃς ἐπροικίσθη μὲ πολύμορφον τινα γυναικα, παριστώσαν τὴν αἰσχίστην ἀκολασίαν, ἣν δύναται νὰ φαντασθῇ τις.

Ἄλλ' ἡ μᾶλλον ἐξηπλωμένη θρησκεία, οὐ μόνον ἐν Ἰνδία, ἀλλὰ καὶ ἐν Κίνα, Ἰαπωνίᾳ, Κορέᾳ, Μογγολίᾳ, Μαντζουρίᾳ, Θιβέτ, κτλ. εἶναι ἡ τοῦ Βούδα. Ὁ Βούδας οὗτος ἔζησε περὶ τὰ 622 π.Χ., ἦτο δὲ υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Τρανσγανγεντικῆς Ἰνδίας καὶ πολεμιστῆς διάσημος.

Ὁ Βούδας ἦτο ὁ πρῶτος, ὅστις ἐκήρυξε παγ-

κόσμιον προσηλυτισμὸν διὰ λόγου καὶ πειθοῦς, ἐκηρύχθη δὲ ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῶν κοινω-
νικῶν τάξεων, τοῦ Ιερατείου, τῆς ἀπορρίψεως
τῶν Ιερῶν Βιβλίων τῶν Ἰνδῶν, τῶν Βέδα, τῆς
καταργήσεως τῶν θυσιῶν, τῆς ἐκθρονίσεως τῶν
Θεῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ προέτρεπε τοὺς πάν-
τας νὰ ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ νὰ ἀσκῶνται
εἰς τὸ ὑψιστον Ἰνδαλμα τῆς ἠθικῆς, ὡς τὸ μό-
νον μέσον τῆς ἐνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς θεότη-
τος μετὰ θάνατον.

Ὁ Βούδας ὁρθῶς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ

ΦΥΤΑ ΕΝΤΟΜΟΦΑΓΑ.

Ὅταν ὁ Ἀγγλος φυσιοδίφης Ἑλλίς ἔπεμ-
ψε πρὸς τὸν Σουηδὸν Λιναῖον περιγραφὴν
τοῦ ὄργάνου τοῦ φυτοῦ Διοναΐας,
τοῦ ὁποῦν τὰ φύλλα τῷ ἐφαίνοντο ὅτι ἀν-
ταπεκρίνοντο ἀκριβῶς πρὸς παγίδα καὶ
ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι πιθανὸν νὰ ἐ-
χρησίμευον ὡς ὄργανα πρὸς τροφήν τοῦ
φυτοῦ ἐξ ἐντόμων, ὁ διάσημος ἐκεῖνος

Ἰνδικαὶ θεότητες.

πρῶτος ἀπόστολος τοῦ μηδενισμοῦ καὶ τῆς ἀ-
θεΐας, κηρύττων ὅτι ὅπως πρὸ τῆς γεννήσεώς
του ὁ ἄνθρωπος ἀπετέλει μέρος τῆς θεότητος μὴ
ἔχων ἀτομικὴν ὑπαρξιν, οὕτω καὶ μετὰ τὸν θά-
νατον ἐπανέρχεται εἰς τὴν θεότητα καὶ ἐκμηδε-
νίζεται, δηλ. χάνει τὴν ἀτομικότητά του. Ὅσο
δὲ παράδοξος καὶ ἀποκρουστικὴ εἰς τὰ κάλλιστα
αἰσθήματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἂν φαίνεται ἡ
θρησκεία αὕτη, ὅμως πιστεύεται ἤδη ὑπὸ τοῦ
ἐνὸς πέμπτου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους!

— Νέον κατόρθωμα τῆς φωτογραφίας. Ὁ Ἀμερι-
κανὸς καθηγητὴς κ. Μόρεϋς ἐπενόησε μέθοδον, δι' ἧς δύνα-
ται νὰ παρασταθῶσιν ἐν φωτογραφίᾳ αἱ κινήσεις τῶν χειλέων
ἐν ᾧ ὁ ἄνθρωπος ὁμιλεῖ. Λέγεται δὲ ὅτι διὰ τῆς μεθόδου
ταύτης δύνανται νὰ διακρίνωσιν τὰ φωνήεντα τοῦ ἀλφαβήτου,
ὅταν ἡ φωτογραφία ἐπεκταθῇ! Ὅποια παράδοξα ἐπιφυλάσ-
σει εἰς ἡμᾶς ἡ ἀνθρωπίνη εὐφυΐα!

ἀνὴρ ἐγέλασε, θεωρήσας τὸν Ἀγγλον συν-
ἀδελφον αὐτοῦ ὀλίγον τι φαντασιώδην. Καὶ
τῷ ὄντι ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ πρᾶγμα φαί-
νεται γελοῖον. Τὰ φυτὰ νὰ τρώγωσι ζῶα,
ἀδύνατον! Καὶ ὅμως νεώτεραι παρατηρή-
σεις ἐπεβεβαίωσαν τὴν ἀλήθειαν ταύτην:
ὅτι δηλαδὴ φυτὰ τινὰ συλλαμβάνουσι καὶ
τρώγουσιν ἐντομα.

Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἔχουσιν ἐνώπιόν
των διάφορα εἶδη φυτῶν, τὰ ὁποῖα τρέφον-
ται, ἂν οὐχὶ ἀποκλειστικῶς, τοῦλάχιστον
κατὰ μέγα μέρος ἐξ ἐντόμων. Κυριώτερα
δὲ τούτων εἶναι τὰ λεγόμενα ἀγγειοει-
δῆ, ἐνεκα τῆς ὁμοιότητος τῶν φύλλων
των πρὸς ἀγγεῖα.

Ἡ σύλληψις καὶ καταβρόχθις τῶν
μυιῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐντόμων ὑπὸ τῶν